

VINCENCE

OBČASNÍK STUDENTŮ GYMNÁZIA VINCENCE MAKOVSKÉHO

SPECIÁLNÍ ČÍSLO

S nejlepšími běžci v Itálii

Pár otázek nám tentokrát zodpověděl dvojnásobný mistr ČR na 800 m.

Jan OSTREJŠ (20. 3. 1991)
S atletikou začal Honza ve 12ti letech. Od začátku ho trénovala Mgr. Vlasta Holubová, která se sama věnovala atletice a několikrát vyhrála mistrovství bývalého Československa. Pod jejím vedením začal tedy běhat. Absolvoval čtyři roky ve sportovních třídách na 2. ZŠ Leandra Čecha, dále pak nastoupil na Gymnázium Vincence Makovského se sportovními třídami. Zde se dál úspěšně ve světě sportu prosazuje. Honza se specializuje na tratě 400 a 800 m. Na trati 800m byl doposud opravdu velmi úspěšný: 2x mistr ČR na 800m a 1x vicemistr. Vyhrál i na mezistátním utkání České a Slovenské republiky na Slovensku.

V: Honzo, máš za sebou čtrnáctidenní soustředění v Itálii, mnozí ti určitě záviděli tyhle „prázdniny“. Zase takový odpočinek to ale asi nebyl, takže jak probíhalo takové soustředění s českou reprezentací?

Je to vlastně úplně normální soustředění, na kterém se sejdou nej-

lepší běžci z ČR. Člověk má tak hlavně možnost podívat se na to, jak ostatní trénují a připravují se. A něco pochytit.

V: Je nějaký rozdíl v trénování ostatních a v tvém osobním trénování?

Ostatní trénují tvrději ... Mají větší tréninkové dávky.

V: Ocenil bys je taky? Nebo ti úplně vyhovuje tvé nynější tréninkové nasazení?

Kdyby to bylo potřeba, nevědělo by mi to, ale zatím mi to vyhovuje.

V: A jakým způsobem ses vůbec dostal k tomu odjet s reprezentací do Itálie?

Asi svými výkony, ale přesně nevím, jak postupují při výběru.

V: Určitě tě to stálo dost úsilí. Znáš lidi, co si myslí, že ubírat si čas chozením na tréninky a víkendy zabíjet závody je nesmyslné.

V čem je tvůj hnací motor?

Asi skvělá parta, ve které trénuji, a to, že mám sport rád.

Jan Ostrejš na startu závodu na 800 m

V: Určitě jsou i slabé chvíle, kdy by ses na ten trénink doslova vybořil. Co tě dokáže nejvíc vyhecovat, abys toho lenocha v sobě zabil?

Vzpomenu si, že ostatní určitě tvrdě trénují.

V: Myslím, že máš hodně dobře nahlápnuto do světa sportu, plánuješ už nějak budoucnost a bude spojená se sportem?

Ne, neplánuji.

V: Jaká společnost je ti nejbližší? Jsou to právě sportovci?

No, nevádí mi žádná skupina společnosti. Rád poznávám záliby druhých a i jejich názory.

V: Jakou nejcennější zkušenost jsi díky sportu získal?

Samostatnost, trpělivost a nadhled.

V: Krom tvého úžasného odhodlání, kdo si myslíš že má největší zásluhu na tvých úspěších?

Určitě rodiče a trenérka, tímto jim děkuji za jejich čas, co mi věnují.

V: Musel jsi již někdy závod vzdát? Ne. Naštěstí ještě ne.

V: A co jiné sporty, třeba box, zápas v bahně, kulturistika ...?

Box ne, ale třeba zápas v bahně proti dvěma pěkným ženským by mě lákal.

Petra Fuksová,
studentka prvního ročníku

Jindřich Štreit: „Mám to tu rád.“

V: Co pro Vás znamená fotografování?

Je alfou a omegou mého života. Přirovnávám ho k lásce. Kdybych nefotil, nikdy bych se nedostal sem, k vám. A já jsem tady rád.

Pokračování na straně 2

Ostozpět

První snahy městských zastupitelů o zřízení vyšší zemské reálky jsou zaznamenány již v roce 1871. Avšak na samotné zřízení si muselo Nové Město počkat ještě dlouhých 23 let, kdy po třech marných pokusech byla dne 13. dubna 1894 podepsána smlouva.

Pokračování na straně 3

Prváci, těšte se!

Již řadu let je tradicí, že v prosinci se slavnostně pasují na studenty gymnázia noví prváci a primáni. Ani letos tomu nebude jinak. 22. prosince proběhne velkolepé pasování, které připravují třetí ročníky. Pokoušela jsem se něco zjistit, ale všechno je přísne tajné.

Pokračování na straně 2

Jindřich Štreit: „Mám to tu rád.“

Jindřich Štreit (1946) je pravděpodobně nejčastěji vystavujícím českým fotografem. Od počátku 80. let pořádal v Sovinci koncerty, divadelní představení a výstavy, kde prezentoval i nejvýznamnější české umělce (mezi nimi také Ivana Medka). Od roku 1991 je pedagogem Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. V roce 2000 se stal docentem pro obor fotografie na pražské FAMU. Celoživotním posláním a zároveň jedním z hlavních témat jeho práce je zobrazování vesnického života, kterému se věnuje již od 70. let 20. století.

Naše gymnázium navštívil v rámci festivalu Modré dny. Představil zde sérii svých fotografií zachycujících téma drog a závislosti. My jsme využili příležitosti a požádali pana Štreita o rozhovor.

*Simona Hradecká, Stanislav Konečný, Adam Vágner,
studenti druhého ročníku*

V: Co pro Vás znamená fotografování?

Je alfou a omegou mého života. Přirovnávám ho k lásce. Kdybych nefotil, nikdy bych se nedostal sem, k vám. A já jsem tady rád.

V: Když jste chtěl fotografovat drogově závislé, jak se vám podařilo dostat se do jejich blízkosti?

Bylo velice těžké proniknout do jejich společnosti. Pomohli mi v tom přátelé, kteří se tam pohybovali. Věnoval jsem tomu tři roky svého života a hlavně se už do toho prostředí nechci vracet.

V: Setkal jste se někdy s odmítnutím z jejich strany? Nevychylovali vás?

Nikdy jsem nefotil bez jejich souhlasu. Je to privátní záležitost. Samozřejmě že nastaly konfliktní situace a nebylo to nic příjemného. Snažil jsem se jim předcházet.

V: Když jste fotografoval narkomany, zachycoval jste vždy přirozené situace?

Samozřejmě. Jsou to všechno „life“ situace. Bylo to složité, ale jinak to nejde. Musel jsem tam s nimi být a žít. Kdybych to tak nedělal, tak bych lhal. Rozumějte, jsem fotograf.

Prváci, těšte se!

Pokračování ze strany 1

*Marie Šustrová,
studentka třetího ročníku*

Z historie pasování

Pasování se odehrávalo v tělocvičně. Primáni a prváci si museli připravit zadané scénky a pak je před celou školou předvést. Prváci pak soutěžili s kvintou. Na závěr celé akce byli všichni noví žáci nějakým zvláštním předmětem pasování na studenty gymnázia.

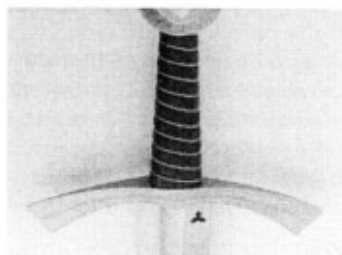
Velký převrat v pasování nastal ve školním roce 2001/2002, kdy se celá akce přesunula do kulturního domu a nabyla větších rozměrů.

Celé pasování má jedno hlavní téma (z minulých let – pohádkový hrad, zemědělské družstvo, vězení...). Všechno bylo dopředu

mnohem více připraveno a byli přizváni další porotci, kteří celé klání mezi prváky a kvintány hodnotili.

Z pasování se stal velký fenomén, který je pobavením pro studenty i učitele a zároveň velkou noční můrou pro prváky, kteří musí předvést, co všechno v nich dřime.

Tak se tedy máme určitě na co těšit, protože loňská lafka byla posazena hodně vysoko a letos to bude taky skvělé!

*Volby za minulého režimu z cyklu Moravská vesnice
Jindřich Štreit*

V: Co bylo zobrazeno na fotografiích, kvůli kterým jste byl ve vězení? Realistické motivy vesnického života.

V: Co Vám to dává, když se dostanete mezi nás, studenty?

Dělá mi to radost. Podobných přednášek mám mnoho, a zrovna tady se mi velmi líbí.

V: A na závěr ještě jedna otázka. Nacházíme se v učebně chemie, proto by nás zajímalo, jaký je váš oblíbený chemický prvek?

Oblíbený prvek...? La.

V: Lanthan?

Ne, láska.

– Seznam se, poznej, komunikuj, vycestuj

Naše škola se nyní zapojuje do programu eTwinning, který zastřešuje partnerství škol v Evropě.

*Petra Fuksová,
studentka prvního ročníku*

Hledáme proto tým našich studentů, kteří mají prostřednictvím tohoto programu jedinečnou možnost najít si v zahraničí přátele pro internetovou komunikaci v jazyce, který ovládají (angličtina, němčina, francouzština, španělština).

Mohou se podílet na tvorbě projektů týkajících se témat, která si zvolí po dohodě s partnerskou školou studenti sami (témata projektů jsou prakticky neomezená – kultura, cizí

jazyky, umění, dějepis, přírodní vědy, média, ekologie atd.).

Případně mohou být organizovány i výměnné pobyty nebo soustředění partnerských škol v zahraničí. Školy s vítěznými projekty mají možnost setkání, to poslední proběhlo pro zajímavost na Sicílii.

Sebe, popřípadě skupinu spolužáků můžete přihlásit do našeho týmu na e-mail:

Havlikova.Katerina@email.cz, na stejnou adresu zasílejte i své případné dotazy, a to nejpozději do 25. 5. 2007.

– Gymnaziální laťka

Ve čtvrtek 21. prosince se v tělocvičně našeho gymnázia konal 5. ročník Gymnaziální laťky. Zápůl se o rekord ve skoku do výšky jakýmkoliv stylem, motivací jsou i zajímavé ceny.

Zatímco lepší „závodníci a závodnice“ nižší výšky vynechávali, ostatní, zejména ti mladší, se přes tyto centimetry přenesli celkem snadno. I když organizace byla velmi dobrá a vše šlo dosti rychle, turnaj trval celkem dlouhou dobu, hlavně díky tomu, že se tito atleti nevzdávali a skákali do úctyhodných výšek.

Byl dokonce vytvořen nový rekord turnaje – 176 cm. Tak vysoko skočil pouze vítěz, a to Filip Slezák (2. C). Na druhém místě v kategorii chlapců se umístil Vašek Stríž (6. A) a třetí skončil Radim Kuřátko (3. C). V kategorii dívek zvítězila Tereza Švehlová (3. C), druhá byla Barbora Prokopová (3. C) a třetí skončila Kateřina Fialová (5. A).

stak

– Martina Sáblíková ve škole

Mistryně světa v rychlobruslení Martina Sáblíková přijela ve čtvrtek 19. dubna do Kulturního domu v Novém Městě na Moravě spolu s Andreou Jirků a Hankou Hančíkovou.

Studentům byl promítnut záznam závodů Andrey a Martiny. Trojice úspěšných byla oceněna ředitelem školy a zástupci městského úřadu. Celý ceremoniál uvedla i zakončovala kapela Last Fate složená ze studentů školy a zpěvačky Zuzany Mrlikové.

adav

– Počítač ve škole

Ve dnech 3.–5. dubna 2007 se konal čtvrtý ročník celostátní konference učitelů základních a středních škol – Počítač ve škole. Studenti pomáhali s přípravami školy na konferenci a pracovali jako pořadatelská služba.

adav

Ostozpět

Deska Vincence Makovského u vchodu do školy

Pokračování ze strany 1

Dne 13. dubna 1894 podepsána smlouva mezi zástupci města a zástupci zemského výboru. Prvním ředitelem byl v konkurzu vybrán Leander Čech, do té doby učitel v. z. r. v Telči.

Miroslav Skalník,
student druhého ročníku

V letech 1894 až 1902, kdy probíhaly přípravy a následně od roku 1899 stavba nové budovy reálky, probíhalo vyučování v budově měšťanské školy. Úplně byla stavba dokončena roku 1903, kdy 18. září proběhlo slavnostní předání.

Již od počátku byl na naší škole podporován sport. Vše začalo procházkami, při kterých studenti poznávali okolí Nového Města a svými výstupy bavili kde koho. Například v roce 1902 podnikli výlet na Dolní Rožínku, kde byli pan hrabě a paní hraběnka Mitrovští jejich „tělocvičnými prostovky“ uspokojeni natolik, že „pan hrabě daroval žákům hektolitr piva“.

I lyžování bylo pěstováno od samého počátku. Již ve školním roce 1895–96 se školní kronika zmiňuje o „výcviku jízdy na sněžnicích“. První závody byly uspořádány v zimě roku 1911. Jak šla doba, sdílela škola osudy státu, měnila ředitele, profesory

i názvy, ale těch 112 uplynulých let až dotud vychovává významné sportovce, umělce a všechny ty, kteří chtějí znát a rozumět.

Ale jak název napovídá, zaměříme se hlavně na rok 1906 a řekněme si pár „stoletých aktualit“. Školní rok začal „slavnými službami Božími a vyzváním Ducha svatého v chrámu Páně katolickém i evangelickém“ ve středu 19. září, což zní dosti sympaticky (tedy do 19. září).

Už méně krásně zní to, že vyučování probíhalo i v sobotu. První volno bylo již 4. října „za příčinou jmenin Jeho Veličenstva císaře a krále“ které byly oslaveny taktéž „slavnými bohoslužbami Božími“. O duchovní zdraví studentstva bylo pečováno opravdu skvěle, protože již 9. října se konala svatá zpověď a následujícího dne svatě přijímání.

Také 3. listopadu „dle nařízení pana c.k. ministra kultu a vyučování se nevyučovalo, bylo tedy za příčinou svátku Všem Svatých, dušiček a neděle od 1. až do 4. listopadu prázdné“.

I v pondělí „dne 19. listopadu za příčinou Nejvyšších jmenin jejího Veličenstva zesnulé císařovny a královny Alžběty bylo prázdné“. Ani tentokrát nebylo opomenuto povinné bohoslužby Boží.

Vánoční prázdniny trvaly, stejně jako v letošním roce 2006, od 23. prosince do 2. ledna.

– Studentský parlament v dubnu

Studentský parlament, by vás rád opět informoval o věcech, které se podařilo prosadit:

1) Fakulta tělesné výchovy Masarykovy univerzity si nás našla jako partnerskou školu, což znamená, že pro nás budou speciální Dny otevřených dveří a že tato škola bude sledovat naše výsledky. Především tedy ty sportovní.

2) Mělo by dojít k výzdobě interiérů, pokud by měl kdokoliv jakýkoliv nápad, jak přispět, tak to jenom uvítáme.

3) Škola darovala nemocnici příspěvek v hodnotě 5000, za což si koupili dvě televize, které určité pacienti ocení- kdo ležel v nemocnici více jak 3 dny, jistě to chápe. Jsme rádi, že jsme pomohli...

4) Zapojujeme se do programu eTwinning a hledáme zájemce k vytváření projektů, ke komunikaci v jazyce, který si sami zvolí a který bude korespondovat i se zahraničním "kamarádem". V budoucnu můžeme podniknout i výměnné pobyty (více informací viz strana 2).

Pokud i vy máte návrh či nápad, který by zpříjemnil naše studium, sdělte ho zástupci z vaší třídy. Děkujeme.

Studentský parlament pod vedením Kateřiny Havlíkové

petf

Ondřej Mach I. A

Jak jsem potkal mimozemšťana

Jednou jsem vám uviděl
létající talíř z povidel.
Blížil se, blíž a blíž,
v srdci mi rostla velká tíž.

Z něj najednou vystoupil
malý vlček, který vyl.
Mimozemšťan šel za ním,
trošku se i rozlítl.

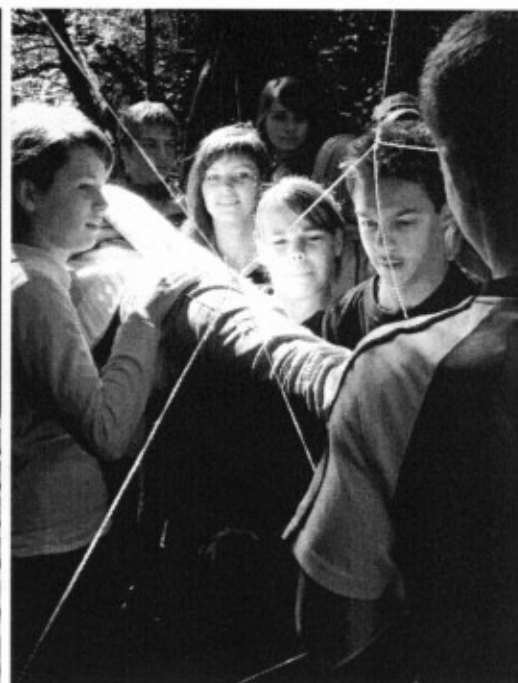
Když jsem ho však rozpoznal,
hned jsem se však rozesmál.
Malá hlava, malé tělo, po stranách křídla,
byť zelený, ale voněl vůní mýdla.

Brzy na mě promluvil,
já se hezky pobavil.
Najednou se probudím, byl to jen sen,
ale za okny pokoje už začíná den.

Táhnout za jeden

Třída 1. B Harmonizační dny si užila a líbily se jim.

„Pomoz mi skrz pavučinu!“

Zdá se mi to jako včera, co jsem šlapala s batohem na zádech směr Zubří. V těsném závěsu za mnou i přede mnou moji spolužáci. Ovšem ve skutečnosti je to řádka dnů, které stále přibývají. Ale ať je to, jak dlouho chce, celá 1.B na to určitě nezapomene.

Dovolte mi se tedy vrátit na úplný začátek.

Po tom, co jsme došli do Zubří bez větší újmy na zdraví, zabydleli

jsme se v chatkách a seznámili s naším outdoorovým vedoucím „zářivým Zdendou“.

Ivana Friebová,
studentka prvního ročníku

On si zaslouhuje obrovskou pochvalu, neboť nás naučil znát všechny spolužáky jménem, dokonce i s přívlastkem. Například třeba „malá Mája, pěkná Pája, milá Mája, pilná Pája“.

Celý den jsme se samozřejmě

nenučili. Stále bylo co dělat. Různé hry na upevnění důvěry mezi námi. No, a troufnu si tvrdit, že se to i povedlo. Každý pochopil, že táhnout za jeden provaz bude to nejlepší, jak společně dojit až do konce. Stále živě vidím, jak každý věděl, že ho nenecháte spadnout a chytne ho. Důvěřoval vám a toho by si asi každý měl vážit.

Navádění slepých oveček do ohrádky, běhat v noci do lesa a zapamatovat si text, přeskakovat a podbíhat lano, prolézat pavučinou,

stavět komín z kostek a zpívat si, zkrátka dělat vše pro dobrou náladu a ucelení třídy. Ještě teď se smějeme, až se za bříska popadáme, když vidíme ty výrazy na fotkách. Vzbuzují dobře strávené chvíle. Myslím, že celá třída by si to klidně zopakovala. Každý si z toho odnesl své. A někdo dokonce i rýmu a kašel.

Společně ještě musíme projít celé čtyři roky na téhle škole, tak doufám, že nám to vydrží. Vždyť jsme 1.B, a to potěší!

1010101010
1010101010
0101101000
1110107 3
0101100100
101004 5 6
7 8 9

SUDOKU

Tabulku vyplňte tak, aby každý řádek, každý sloupec a každý čtvereček obsahoval čísla od jedné do devíti.

Vytvořeno:
Sudoku portable
Portableapps.com

		8	3	6	2	1		
		5	4			3	8	9
		7	9	5		2		
2		1	5	4	7			
5		6		9	3			2
7			2	8		5		1
		3	6	2				
1	5						6	4
4		9		1				3

VINCENT

Občasník studentů gymnázia Vincence Makovského
Leandra Čecha 152
Nové Město na Moravě 592 31
E-mail: vincent.redakce@seznam.cz

SPECIÁLNÍ ČÍSLO III. ROČNÍK PONDĚLÍ 1. LISTOPADU
2007

Šéfredaktor: Adam Vágner

Redakce: Simona Hradecká, Hana Wurzelová, Veronika Nováková, Petra Fuksová, Lucie Francová, Jakub Chocholáč, Soňa Martinková

Korektura: Mgr. Eva Řádková

Fotografové: Radim Štrobl, Radim Cajzl Sazba: Adam Vágner